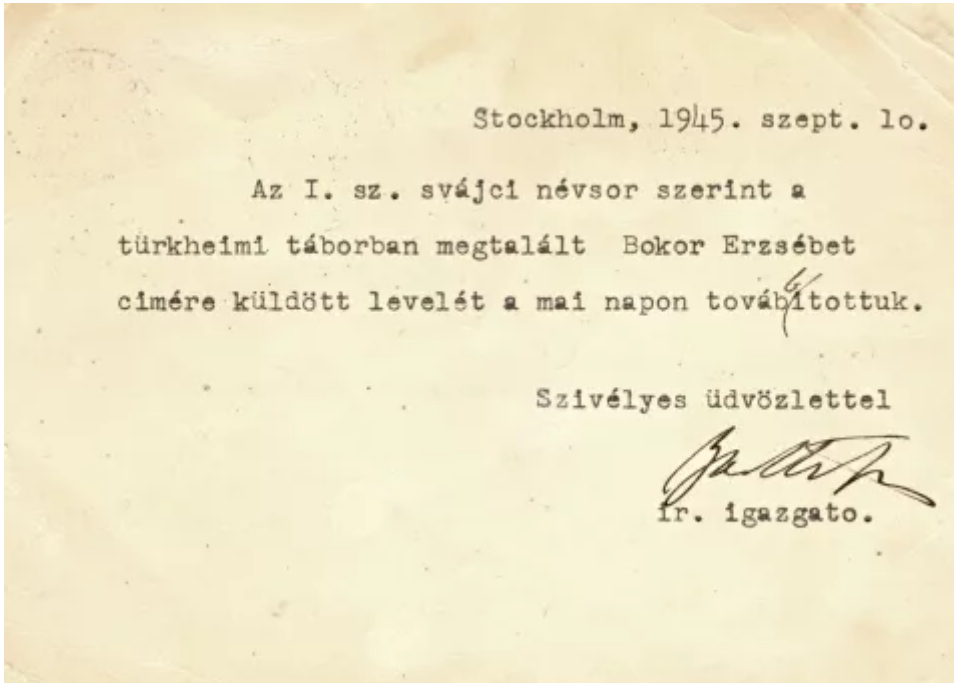

A Stockholmi Magyar Főkonzulátus Levelezőlapja

A stockholmi Magyar Főkonzulátus / Consulat General de Hongrie levelének másolata.

Volt egy barátnőm, akivel együtt indultunk el. Eszternek hívták, öt évvel fiatalabb volt, mint én. Auschwitzban előtte vitték el a szüleit meg a testvérét a gázba. Nagyon-nagyon jóban lettünk. [Svédországban] ketten egy szobát kaptunk egy külön villában, ami csak kettőnké volt. Azt nem lehet elmondani, milyen jó volt. Csakhogy én nem tudtam, mi van az enyémeikkel: a gyerekem, az anyám, a testvéreim... Azt tudtam, hogy nagyon öregnek nézett ki az anyám, már hatvanon felül volt. Hogy él-e? Nem mertem kutatni utánuk, mert nem akartam bizonyosságot. Mert tudtam, hogy nem lehet, hogy élnek. A bátyámat már előbb elvitték szörnyű helyekre.

Eszter pedig addig-addig mondta, hogy "Nézd már meg! -- mert volt lista --, nézd már meg, hogy a családotból ki...". Mondom: "Nem. Inkább nem. Nem akarom." Végül mondtam, ezt nem lehet, csak tudnom kell. Megnéztem, és a listák között ott látom a testvérem, Bözsi nevét, a sógornóm nevét, a szomszédom nevét, és hát azt nem tudom elmondani, mit éreztem akkor. Ott volt, hogy Türkheimben vannak.

Természetesen rögtön írtam Bözsinek, telesírva könnyekkel. Nyolcoldalas levelet írtam neki, és boldog voltam, hogy legalább valaki van a családotból. Elküldtem a svédországi magyar követségre, Stockholmba, és kértem, hogy továbbítsák. [A stockholmi Magyar Főkonzulátus / Consulat General de Hongrie, által küldött, 1945. szeptember 10-én kelt eredeti levelezőlap tanúsága szerint a levelet továbbították. -- A szerk.]